

کوردستان

میتوانی تحریر مولع

۱۴۷۱ ۱۵

د مرده چل سنا

بلاو که ره و هی بیری حزبی دیموکراتی کوردستان

۲۰ - فوریه ۱۹۴۶

چوار شده می ۱ رمه ۱۳۴۶

سالی یکم

زمانی ۱۷

له رو زنامه ای اذر بايجان

که جی جوره ده لی : و مکله پشودا کوتم . کومدل .
دولتی تشکیل داوه . پوسته شه و عضوانی
کومدل کله گمل حکومت به به کوه کاره کهن
به پیچوانی ری و ره و شتی کومه لا یه تی نهیت . هر بیم
جوره ش پوسته بعنوانی کی کله بین خلکو تو .
میلدا هدیه زود اهمیت پی بدنه . هیندی جار
لده ره و باله ناواشاری داعضای فرقه و آخیال ده کهن
ک لازمه همو کاریکی کومه لا یه تی به نهوانی که لعناد
کومه لعناد بسپردری ؛ بلاموانی ، ئه موش
جوانی نیه . برآ کانی ایمیز ان : نه گهر کار گهربیک
ری بودشته و بیمه در وزیر و فرقه بیمه ، که
پراوه کانی ده ره و بیسی لایگری ده ناوا کار داین
و شرکت بکهن ، لازمه کار گران و اندامه کانی
فرقه نومنظوره به نهوانی لمبرجاو بگرن و ره
یتی بکدن .

له باشان کوتی : وظیفه اندامه کانی کومدل
زور قورس و بزرخه یانی بیوسته نهوری و شویه
که لایر داده نری فیری بین و به خلکی را بگمین
چونکوبشی زوری کومدل بیسادو بیکاره ده بیم
به جوانی و جاگکی حالی بکرین ؛ هه تاهمو کس
بوهه مو کاریک و دا خوزیک شخصاً بمعیتی
ناومندی مراجعته نه کهن چونکو بون و دانانی
لکه کانی کومدل بواهانی کاره و نابی خسلکیش
گله بی بکات چونکو ده زان حکومتی نهوری
ایمه تازه بنیاده .

نهو کسانی کله سه کار و باری هیزیا بایدارم
کانی تر هن ؛ هر بیم جوره نهوانیش تازه کارن
له برهنه و هی کم و کورتیکی زور ده نیو کار داده يه ؛
ماله لایر ده

به خته و هری لبره دابو که هو حکومتی را برد و
نهوانی کرده و کانی بیسو بی جی و باقص بون .
به و گویه به پیش نهوانی که حکومت یه دهست
کومدل ، وظیفه کومدل نه و بیو .

ئه ماربی و شوینی وستا که ایمه نه گمل پیشو
به نهلوی گور در اووه ، ایسته حکومت ده دهست
ایمه دایه ره بیه ریو راهنمائی وی ده که بن ، له
نهوانی بیوسته له کفرانش و کوبونه و هی کومه لا
یه تی دا نهوانی که میکی که ده بیز این و ده بیمه
بیانی بکین و بی ترس خوف کدم و کوری
خومان روناک بکین ، نه گهر بیتو وانه بیت به بی
گومان خومان بخومان خیانه ایان کردوه .

له کوبونه و هی کومه لا یه تی که هوجوره قسه و باشه
پیشنهادو مطروح ده کری و با تصویب ده بی ،
قطماً لعدمره و مطرح کردنی ممکن نایت ،
مهلکو بیوسته لومه و لقلم (تفقید) له کوبونه و هی
کومه لا یه تی ، له ناوا که کان ، یاله نشکنگل ایان به رزتر
له ولنه مطرح بکرت ، مثلاً نه گهر له فرمانداریک
شکایه نیان هبی ، بیوسته اه شکنگل ای محلی و
له باشان له مقاماتی بسمره زور تر نفس و عه بی
بکوتی ، والا له ناو کولانو بازار
نه گدر نه و فصانه بکوتی و باسی بکری
هدیت خیانت .

لهملاش نهوانه له بابت رابطه بینی فرقه و دولت

نهطقی آغلی دکتر حلویه (ونمیر داخله آذر بايجان) له دیوه
حالله شورای عالی آذربایجان ده خصوص (رابطه به نی
فرهه ده ده لیت) .

ده پیشودا له خصوصی و هبدهی (قرقه) و اداره کانی ده و له آنی
له کوبونه و هی کومه لا یه دایاسیک مده کرا بی جونکه له را بز دودا
رها بیمه له به بی کومه لا و مولدت دانه بو ، له بایه نه و هه باس
شورا بیمه ویست نه ده زمان اسد .

بلام له عرضی بهو ۳۰۰ ، ۳۰۰ ده زوره دا که حکومت پد دهست ایمه
و هی کومدل بیوسته رالله خلوی ده گال حکومت نی
گه بشو کومدل که لازمه ده لانی ره بیهی بکات ، مسئلله بکی
زور شکوزمه ، لاهه و ای دنیاده و هه وانه که کومدل ره بیهیان
ده کاه کار بر ایستی پیلک دیقوه هه زوان ، کاینه بان را و مسناو
نایت دهیت ، ملکت پیش ده که بیت ، که واله گمراهانیت ،
و هی مسکومه بی ابرانی کاینده میوه ده له ۴۰ ، ۴۰ روزان زیباتر
دهولی نایت ، جون نهون کاینله که دینو درون یوگان انجی
تایه نی خویان و دزین و بیرون ۴۰ ده ده دن وله دوای بینیک ده و خین
ایمه به خته و هرین که بیه دهی که حکومت رو و هه پیشگه و ته .

نه ملته نه طویجیکل ای ، کومدل زون به لام کومه لی آذر بايجان
بو خلاص له زیر ظلم و وحش تاران . و به ده مهینی بیوستی
میلی و نه جانی میلله مسکونی پیشکل دا
له بیمه نه و هی کومه و مسکونی پیشودا جیانی فوده ، چولکو
له را بز داده بواه کار سکی که حکومتی نه و که ده بیه دهی و نه واقع
و دیمان ، به زه ره بیت دهسته گهورمان که ده بیه دهتای و جوره
بلیغانیکی بدهانه بیان کردیت

گوواری کور دستان جیز نیکی مجلل گیرا له ساتی دیار بدا

بانگ کراوه کان که عبارت بون لاماعضای کیتی مه رکه زی
و هه بیهه تی رئیسه میانی و کار گهرانی حزبی دیموکرات و نوینده کانی

قبایل و طوابیف و نکه کانی حزبی دیموکراتی کور دستان و علماء
ورو حانیان و ده حترین شاری مه اهاد شریفیان حاضر بون و هد رکه س
قمحی خوی دانیشت وجه نابی سه روک جه هوریش له ساتی ۰

کاینگدا که گاردی تایه تی مراسی احترامیان به جی دینا و سرود
و موزیکی میلی کور دستان ده خویندراوه و لیده درا تشریفی وارد
بو و له سه جیگکی قابه تی خوی نزولی اجلالی فرم و به گموده
شهر بد و چای به میوانه کان پیشکه شکرا .

پاش صرفی چی و شربت آغازی علی خسروی مدیری داخلی چاچانه
جیز نی افتتاح کرد و چونکو چمن که له کار گهرانو زحمت

کیشانی چاچانه و روزنامه و گووار نطق و ووتاریان بو خویندنه
آمده کرد بو آغازی علی خسروی به ترتیبی کله زیره و مقالات

درج ده کری بدرنایی با عرضی حاضران گهیاند و تم و تارمی
خوینده ده :

دیلی و هر کو ده نوسی

به بی و لام دانی و لام ده ری انگلکس روزنامه (دیلی و هر کو) له
اسکله ایان به مناسبی کفتون کوی دوایی له بابت بونه و ده نوسی
اصولاً سیاستی دهوله تی انگلستان هه میشه به ضدی شوره و بیمه و
اظافده کا ایسنا و ختیکه که ملنی انگلستان له دهوله تی خوی بیمه
که آرمانی حقیقی هه سیاستی ضد شوره و به جهه ؟ . « شویز »

ماوهی جیز تی پیشمر له خانه
نه ده ۴۰۰۰ عایی بیو بر ای زرمه ده سه رکه
یلابنکی کریمو بیجیکلین بیول یه مسکونی جیز
کوره لام کرد .

۱- پیشمه ده گه قادر آغلی خاره مهانی ۱۰۰۰ در مال
۲- آغان منظم ده این آغانی بیلخانی زاده ۱۰۰۰ هر مال

۳- آغای معروفی ۱۰۰۰ ریال
۴- آغای آتحاری چوار ده ۲۰۰۰۰ ریال
۵- آغای برایم ظالم مطف ۲۰۰۰۰ ریال

۶- آغای آنچه هی قسم آغای ایلخانی راده مهلا بن حاجی
با یاف آغاو محمود اعاعی ایلخانی زاده ۳۰۰۰ ریال

۷- آغای سلطان آغا و طمبینه ۲۰۰۰ ریال
۸- آشای محمد امین هشنسی ۱۰۰۰ ریال

۹- آغای رحمت شافعی ۲۰۰۰ ریال .

۱۰- آغای اسماعیل شیخ آغلی ۲۰۰۰ ریال
۱۱- آغای حسین آغا و عبد الله آهی دار چه سه
۱۲- آغای شیخ حسن بر هانی ۴۰۰۰ ریال

له کوردستانی جنوبیه هاتون
بو جمعیتی اقوام **(عصبة الامم)**
له ایلوی ۱۹۲۱ دا و تراوه
بند «۱»

عصبه الام کوسه‌لی گهوره
به بیجو پهنا به فیل و دموروه

له دور بدورو و بوخفی کورهان
نه کانت گهدا خوندا نه شرمنگان

بی‌جوشو کولبوی بو کوره‌دی ههزار
نه نگوت‌شم قمه‌ده کدم و منگار

اوچه‌ای انداب مرخسی هلت
که را کشی کرد، راسه رو هلات

له گهر راست له کهنه هعلی سو و بنه
پهس پو سیاست هلمان په رونه؟؟

تهریق نایتو تو چیت پی آه کهن؟
کوچه کی ۵۵ سنتی مسیر هندرسن!

پندی «۲»

سو افتابات که و تبت، سما
خرمی (سطوریت) له کوئی بنادنا؟

هر چوار طرف افغان لی بونه هوزمن
هه ران و تور کو عازمی . . .

خوسی ایمه کدم نه کهستوه
و معانه‌ستوری ریاک یه خبشهوه

له عدالتا کهی شمه دمته؟
با خو هر شبوه و اصولی غربه؟

کومه‌ای درو جیگه‌ی مکر و فن
کوچه کی ده سنتی مسیر هندرسن!

پندی «۳»

خو تو وسی بوي ا تقام بون هدبوا!
ده من کوره‌ت کرد به نه لاهی تغیبو

غایه آسوری، ناوی کوره‌بردن!
لایق به خوته بیجو ناو آخن!

ناتو نه گهراهی به طوو مانا! . . .

ده ستمان گر تبو به کلاو مانا!

حالی بیکه بمخفیه که همی داری سلگل
نالی نعمولی تسویه دمنبری سلامی هور
سالمه ولاهم تصدیه سی و سی هی شعریه هی بمخصوص
بیکن جوان داوه تهونه ولدوایدا آکاری پیس و
بلوه زی تهود که کانی هه گهله کورده کان تشریع
کردوه روده کانه نیمه سحر و دملی :
تسوخداد بلی بمصرتی نالی دخیلی به
بهم نوعه قلتند کا به سلیمانیا گلدر
سالم صفت له بی کسمیا باز همی حلاک
من کردم گهونه کالمشما خوینی خویی هدر
دوای ور گرتني نه ور لامه نالی فراری داوه ناجیتنهو
سلیمانی وروی کردته استجبول ولموی للصالی -
۱۲۲۳ هـ (۱۸۰۰ م) دا لسه کانیکد
کسره و ریش و بیجهلی همی کردوه به رحتمت جوه
ولعلبرستانی (ابا یزد الانصاری) دانیز راوه .
نالی لمداخنی و لاتی سلیمانیه شعره کان
زور پرمانو برزن لمبه رنهو لمھسو کوردستانی
گکورهدا به نیوبانگه به کوره دی و عرسی و توک کی
شعری کسوتهو به لازیتار کوره دین دیسوانی
له ۹۳۱ هـ طالعند ایضا کرلوه .
سید محمدی حمیدی

کوردان از بد و تاریخ تاسال ۱۹۳۰

ترجمہ : سدیم محمد حسینی

11

گرچه دوره سلطنت مادها کوتاه بود و ای این
کنده قابل ملاحظه است که در تاریخ خاور زمین
ماهها اوین قوم آریانی هستند که تشکیل سلطنتی
داده اطیب قدرت سامیان که در آسیای باختری
فرمانروائی داشتند وارد آورده اند و با دشاهانی
هیخ منشی در اداره امور کشور خوش سیاست مای
دهارا دنبال کردند.

ماهها داراي تمدن ويزه بوده که تفصيل آن بر ماما
معلوم نیست و آنچه قین است يارسيهاز آنان اقباس
کيرده اند زبان مادها کوردي بوده و رخصوص
مذ هب آزان آچه متوان گفت اين است که با -
دشاعان آن سلسله آئين مفاز را محترم داشته و بر -
سيت بشناختند . اساس آئين مفنن معلوم نیست ولی
زردشت که در همد مادي هنی آذربايجان تولید باقه
و ترتيب شده در گانا گويد : که مقصود از دعوت
او اين است که مذهب را به باکي ساقش بر گرداند
از همين گفتار متوان بي برد باينکه آئين مفهابره
ستش (آهورا مزا) بود . ولی بعد يخراجات و موههو
مات مخاوط شده ويامبر ماد خواسته است آنرا از
آلوده گيه منزه سازد اما ز معماري و حجارى مادها
اگر هم چيزی مهم بوده تا کون باقى نمانده و آقام
براهم که از آن دو ميدانند بعضی تردید کرده .
اند منجلسه شيرى است از سنگ نزد يك همندان و
دخمه است در صحنه که بالاي آن علامت آهورا مز
(دا) است « تاریخ عبدالله رازی همدانی باکمی دست
زدگی »

سلیمانی که قلنیکی کاره بای پیده بی و خبریک
ددمی قلنیک تیکادلی : (نهی مامه خدره نه گدرجی
مومه قلندهت کاره بایه بدلام ته و کسی بکه
نهم کاره بایه) .

له دواي مردنی سليمان باشا و بونی احمد باشا
نه امير تعزیه و بیپر و زبکی بونوسیوه کمو ینیکی
به رزی ادیبه و شعریکی نهمه بیه .

ناسليمانان نبوونه صدری تختی آخترت
احمدی مختاری ایمنشاه تخت آرانه بو
آخر شعری نهمه بیه .

شاه جمجا (نالی) ۱ تاریخ جم تاریخی به
نانه لین له عصر دا اسكنده ری جمجانه بو
کله حجازمه چوبه و استنبول لاده داته شام
و هیندیک لموی ده مینی وزور بیری نیشتمان و که .
سو کاره که ده کات و قصیدیکی دریزو جوان
ده نویسي بودوسته کانی سليمانی ولیان ده پرسی
که یمدوه سليمانی یاز نه نهمه هه و هل شعریتی :
قربانی تو زی ریگه تم نهی بادی خوشمرور
نهی پهیکی شاره زا به هم سوشاری شاره زور
وله دوايدا دملی .

آيامه امی رخصتلهم بینه یمه و
باصلحیت تو لفه تا سوم تغیر . صد

(نامہ یہ کی سہ را وہ لہ)

برای همه خوشویستم: مجددی گیان: له پیش داتکات ای ده کدم
لوتم لی خوار نه کده و دروم نی و مر نه گیری و قهقهه تو زینه و
دردونگ نه: و بله نه که وی و بیت و آن بی: نه من این که به دریت
ده کدمو ناخوشم ده و بیو نات نام و نازانم چه شیرن کوریکسی
خوشویسته کدم: بر و ام: بکه: تو قوم به قدر زرای هاو پشم خوش
دوویی، و باشست ده نام و ده زمان:

نه نولاویکی خوینده‌وارو داناوتی گه بش تو و بیر روون و پیتوی
نه توزورت کوبرمه‌ری دیوه و سخله‌تبت که شاوه بهدوی خویندن
دا هده‌لوه‌دای و لانان بوی : نه تو ایستا کاریین « مدبسر و
ماموس‌تای هدره که وره‌ی دیپرستانی مهابادی » .

ونهنانهت ڦو هشم ڀستوه که ڻو سال چوبه تارا نواهه وی ۾ مٺائي
کردن هه وه دا وریابی وزرنگی خوت نواند وروی کور دامت سبی
کرده وه وو بیچگه له وا ه ده زانم کوری زانایه کی به نیو بانگوماقولی
کور دسانانی و نیسکه بشتو زانینی بونو به میرات گه یوه .

بـلام داخـي گـرـانـم نـازـاي بـهـزـمانـي كـورـدي وـاـفـازـمانـان دـاـيـكـو
بابـي خـوتـبـوـسـي : يـادـهـزاـبـوـ بهـآـنـهـستـ وـاـخـراـبـاـبـوـ تـيـكـهـاـوـ يـسـكـهـاـسـي
دـهـنـوـسـي .

نه گدر نایزانی بـ و همول دهـ بـ بکوشـ خوتـ مانـدو بـ بـ کـهـ فـبرـ بـ جـا
نهـ وـ جـارـ بـ نـوـسـهـ : وـ نـهـ گـرـدـهـ زـانـوـ وـ هـرـ بـهـ آـنـ قـهـستـ ، اـدـهـ نـوـسـی
پـیـوـسـتـ بـزـانـیـ وـ تـیـ بـکـهـیـ کـهـ بـهـ کـرـدـهـوـ نـاـشـیرـهـ دـلـیـ هـ . وـ نـهـ وـ هـوـهـیـ
کـورـدـ لـهـ خـوتـ دـبـشـینـوـ دـهـ بـیـهـ نـشـانـهـیـ تـهـ وـسـوـ پـلـلـادـوـ توـ کـیـ کـورـهـ
کـانـیـ هـاوـخـونـوـهـاـ نـیـشـتـهـمـاـنـتـ : بـراـ کـمـ : هـدـرـ کـورـدـیـکـیـ خـوـینـ
گـرمـ وـ نـیـشـتـمـانـ بـهـ رـوـهـ وـ کـورـدـیـ زـانـ چـاوـیـ بـهـ نـوـضـراـوـهـ کـانـیـ توـ
بـکـهـوـیـ نـیـچـاوـانـیـ گـرـزـدـهـ کـاتـوـ تـورـهـ دـمـبـیـ وـ مـلـدـنـیـ لـهـ بـرـتـ وـ
بـولـهـ وـ نـهـ گـمـرـلـهـ بـیـرـتـ بـیـ نـهـمـنـ کـدـخـومـ بـهـ بـرـایـهـ کـسـیـ بـهـ نـهـمـهـ گـوـ
آـوـالـیـکـیـ رـاسـتـوـ بـیـ گـرـبـوـ گـوـلـیـ توـ دـهـزـانـ نـاوـبـسـتـاـ چـهـنـدـ جـارـلـهـ
روـیـ دـلـسـوزـیـ وـ پـمـ کـوـتـیـوـلـهـ بـهـرـتـ بـارـامـهـوـ کـهـدـهـستـ لـهـ وـچـهـشـهـ
نوـسـینـهـهـلـکـرـیـ بـهـ لـامـ نـهـنـتوـ گـوـمـ نـهـداـوـمـیـ وـبـقـصـتـ نـهـ کـرـدـمـوـ
وـلـامـکـیـ باـشـ نـهـدـامـهـوـ وـرـمـنـکـهـ لـهـ باـشـ مـاـهـ دـاشـ بـیـهـیـکـهـ بـیـوـ
کـوـتـیـتـ آـیـ آـیـ جـادـهـ خـوتـ هـ کـوـزـهـ : زـگـیـ خـوتـ مـهـدـرـهـ
کـهـدـهـ کـرـمـانـجـیـکـیـ هـبـیـعـ نـهـزـانـیـشـ کـهـدـوـ بـیـتـلـهـتـیـکـیـ نـهـخـوـنـدـوـهـ
ابـرـادـیـ لـهـمـنـ دـهـ گـرـیـ : نـهـمـیـشـ جـوـنـکـوـ هـمـوـلـیـ کـارـبـوـوـ
وـلـهـلـایـ دـبـشـهـوـ دـهـزـانـیـ بـهـنـوـ زـورـ دـلـ نـاـسـکـوـ کـمـ چـیـگـلـدـانـهـیـ
ماـوـهـ لـاـبـدـرـهـ ۳

(زانیا زانی کو رد)

م بلا خضر نالی کوری (احمد ها وه بیس) و خدکی گ. وندی
(خاچ و خول) ی شاره زوره لده دوره ۱۲۱۵ ق-ه یانی له
سالی ۱۷۹۷ م دال دایک بوه . لبه رنوه دی لوح احمددا
(قره داغ) کانگاهی زانست بتو بو خویندن جوت هوی هر له مند لیدا
ده سی کرد و به شهر کوتن له هدر زمه کاریدا آه قره داغ کچیکی .
زور جوانی بنه نیوی (حبیبیه) زور خوشو یسته و اشماری پیدا
هدلکونوه و پاش چندیک ماره ده کا ؟ م کچه له زیانی نالیدا زور
بن تأثیر بوه و تادوای زینی هم رخوشی و یسته . به کمی له کورده کانی
سلیمانی له استنبول لیی ده پرسی : (بوجی بهم ببریه ایدی نهم زنعت
نه مومنه لا خوشو یسته) له وله لامداده لی : (چون کوسه رچاوه
شعر کوتته و سبی الها ماته) .

پاش چندسالیک چوته سلیمانی وله (مز لهوتی سید- حسن) دلای (ملاعبدالله رهش) خوبندوتی پاشان چووه بوج حج وله ۱۲۵۱ هـ - ق دا چوته استه میبول و تاداویی عمری له وی ماوه توه و که احمد پاشا، با بن هاته استه میبول نالی: بوته ها ودهمی و مبر زوری خوشده بیست و پی ده کوت - اموستا . لمه گمل عذر افندی پاچاندا لمجلس احمد پاشادا زور گفتگوی ادھیان به وه زور قسمی چوانوسه بیری ده کرد چاریک ب پیاویکی خالسکی

(نامه یکی سه آوه)

ماوهی لابره ۲

و ه کوچکه آویکی و مده ده کوی : بیم خوشبو : گیشت
ده گل بکم و بخوتدا بشکینمده و دلت بیشتم .
له بدرنه و گوی خوم ل آختی و قوروقاب دانشتم و چاده نور بوم
که بخوت نه غایر بیو .

بیچو هتا نه شو له زماره ۱۵ ل روزنامه کوردستان
نوسراییکی توم لزیر سره دای « آنوم » دا چاو بی کهوت به
راسنی که خویندمه و مختابو له داخان شق بمو بلوره :
ویه کجارت زور توره بومو گهایکم بیش خوارده وه و تارطایم
بهدار چاوی گشا دمس بجهی ده رهله بوم و ده منم دا قسم
وئم نامیده بونوسی : نرسکه کاتم به بلهی چاونم مجدی گلین
بتفوربات ده بم آخر بیم بلی نه توئه نوسروانه بولکی دنلوسی ۹
له کنه خوت بو کوردانی نانوسی ؟ بوبهی نانوسی چه لکهی خربنیمه
و کالکی لی و در گری بوبهی نانوسی همو کوردبکی خونمه
وارو نه خونمده وار تی بگاهه دهی بوجی و ایکلمو یکمه لسی
ده نوسی ۹ بوجی به کوردبکی پنهانی و پاکو خاونمه برسی و جوی
نانوسی ۹ که بوجه لکی فازانجی هدی : بر الله گیان : گوچته
نویسه یعجکه اوهی هیچ فازانجیکی بو کوردان نه زیانی
به کجارت زوره : چونکو نه روزنامه به بدنیادا بلاو دینه و موده
کوینه دمس دوزمنان و هوانیش لمیانو ده گرین که نرسواوه
کانی توبان خویندمه دهی کنه هراو ای مان به چه بله دهدمن
و ده لین : چون له ویه زمانی کوردیشه و بنه روزنامه هیندیانی هعل
ده کوت و شاخو بالیان بود روسته کرد ؛ و ده بان کوت زیانیکی
هیندیه بینده باشو به رآوه بده بونه بده هه به لوهی پاش
زور به شینی بنسی و هتاده توانی و وقاره کانت پنهان بن .

نبدی بمخدام نه سپاردی .

برات - هپن

پیروزه - هه یه تی تحریریه روزنامه کوردستان
له پیش همو شنیکا بدرزیو بلندیو ده اوی زیانی بسطاده قتان
له بیرون و بی هاودم داوا ده کم . و سپاسو ستایشی بزمانی
گدوره ده کم که برآ زحمت کیش کان که هم و روز بوسمر
کهوتی کوردستان ده کوهشدا بون باع و جیمنی کوردستانیان
له خاری ییگانه بینجی همت پلاک کرده وه . نازانم بالداری گیان
بوج لطفی بدهندانه نافری که ده کی روزنامه هان بعزمانی خو
بو کرایه وه و بکه ناری دنیادا بلاو بوبته و سعادتی سر لعنکیه
بخشنیه وه . بدیلکی پرله آگر ده لیس ای خودای بسی هریک
هناهه تایه روزی سعادتی کورد آوانی . راجه ایه نه بینه
هم بسته لر روزنامه خوه وسته بوجاپ کدن .
هر کم کم سی خوی لبرای مسلکی به ردا
ناموسو حیا و خهیشی خوی به هدم دا
هر هیندنه نیه عاقیبتسی او کمه بلكو
مالو سدو دین و شدمیشی لمطره دا
گدر خسروی عصره نیمه تی لیتوو خوره
شخی که بکا خاکی دهی بیهه بسدر دا
مددی که نکا هیمتسی بسو بهزی ولائی
بیم و حشیه بالله له نیو یستی به هر ما
تا ماوی بدل گرمی لبو بزری و لات
نیکوشه به بسی ستنی له هرجیبو گوزه دا
بیم هخره له سر حیشیتسی خاکسو و لات
خوینم بزری بدرگی سیم سورو بسیله برها
احمد پیشجوینی طله لبهی (خرنج)

تسکا

له تمواوی برایانی خوش وسته تابه به تی اکه کانی حزبی دیمو کرات
کوردستان که روزنامه با مطبوعاتی دیکه بان بو نارداوه ؛ و تا
ایستابولیان نه فاردوه تکا نه کهین له ویه زیارت و مباشی نه خدن و پولیان
کوردستان
بو بینن .

(زمانی حالی پیش)

(مه رسمه کانی کوردستان)

ز و رهایه خاود عرض ده کم له و متنه که هدا
که هیزی دیمو کراتی کوردستان دامز راوه فرد
هرد پیشمه ره گه کان هدر چند سرمای زور مانعی
تعیماتیان بیو بجهه زنوبه فیر گردی ریگاوه .
شونی پیش مرگهی زور لسمربازی دو ساله
زمانی استبداد قابل ترولا یق ترن مخصوصاً له بدر
حساساتی با کو مقتصیکی که هیانه هم روزی
به خطابه احساساتی نیشتمان پرستی ده نهادی و اند
زیارت تحریک ده کری سات بسات عیش و علاقه بیان
بوجیر بونی ریگاوه شونی پیش مرگهی زیارت ده بی
تالان بیش مرگهی و امان هدیه که له بدر شوق و
علاوهی رویی به کولی دهستی له کاسی مال و مندال
هعل گر توه شهوروز خدیریکی کاره .

به بیی نه تعلیماتی که به سر کردنی
پیش مرگان در اووه هم بیان بوبه جی هینانی نه مرو
دهستوران له گهل بر او میله تی خویان زور به ملاوه هم
ونه جیبی که شاره گی میله تی کورده رفتارده که ن
وهه مولیان ملاوه که زحمتی و آن بو میله وله مقابله
عزمیت دانی برایانی خویان زحمتی خویان
پهنه ده نادن .

لهمیجی تعلیماتی قوای رویی العان زمانی
حالی پیش مرگه کان نهومه که عرض ده کم ده لین
ایمه ؟ گه هزار کورو او لادمان ویاکه صری
حصورو دیهات و باشتمان هدیی ویا بورا حهه
و تعلیف ن علامه که نیز و اسبابی هدیی آخری کار
هدمه زدن له بدر نهودی پاش گهیشنه به آرمزوی
گهورهی خویان که (استقلالی کوردستانه) اله .
هه قوونعت دنیا یه گهوره بورا گرتني
نه واستقلال و آزادی ایمه مال و مثال قصر و غلام
ره حدتی خوشی به هیچ ده زانی . و بدهه نی خویان
وهه قی نیشتمان کردوه و بوته جزئیک له ایمانان
که جهنده کی مه بونه خلی استقلال له میانی شهریدا
پیکویی نهود گسی مده دیتوده گی استراحت . و هتا
خوینه ده نهود گسی زیندو
کردنی نهود نیوی موقده (کورد) له دونیا یه
یه تداهی آرزویکی دیمان نه چون زور تکه بوا یه
گهه که که همه موبدر فیکری رو به نه در و مال و
متال قصر و اسراحتان هدیی به او میدی خودای
بدرزی هاوال و هر ماتی پیشای محبوی خویان
هه تاده اوی خاکی با کی کوردستان له زیر چنگالی
ییگانان رز گارنه کهین و به تاده اوی دونیا خونه نه اینین
که کورد صاحب غیر تو ناموسه ده تو ای استقلالی
آزادی خویی حظظباکا به راحته دانیشین .

برایانی خوش وسته نهوه نیه تی پیش
مرگه کانه همرو کو پیش و ای محبو به رای و
قدیمی ایمه له فرماشانی خویدا فرم وی البهه
ایوهش آگاوه هدیه که دولت له خربونه و هدی
میله ت شکیل دهی و هم میله ته که اتفخارانی
خوی بدونیا یه ده ناسینی به هه وی پیش مرگانه .
ویش مرگه کانیش نهادی میله تن :

له وجیز نهاده ده بین دری که برایانی به احساسات
قوالو مال بنیاری هر هنگو هیزده کن احساساتی
و آن ذور قابی تقدیره امساده بی بزانین به نیثار
کردنی مال نایی انتظار ایکی ده مخصوصی مان هدیی
بلکونه گه رایه ده قانوی چی دیکه ده لیلو نه سیر و
زیر چه پوکه وی نیو ماتو کزو بی صاحب نه بن
دهی افرادی میله ته هم که همه بسند و بی خسوسی
له ویه زیارت احساسات نشان بدهن به عده مل سله مال
روحی خوی له سر بری دهست دابنی ویتیه دانی
ماوه له لابره ۴

زماره ۴۳۶
بروار ۲۰ - ۱۱ - ۲۶

ایداره چاپخانه کوردستان

له سر ثمری مبارکی سرو کی معظمی
جمهور پیوسته لفانی مربوط بپیش مرگهی که که راوه
به کوردی نسخه کمان ده گل نهون سراوه
ناره کهله روزنامه دا چاپ بکریت .

نظامنامه : دیشون

حرب : شد

عوارض زمینی : توشهاتی هر دی

عوارض طبیعی : توشهاتی خورسک

عوارض مصنوعی : توشهاتی دستکرد

تعلیمات : فیر کردن

انجام : بیک هینان

مه کو : کمیسیون

محاره : بمشهور هان

محارب : هر کار

معلومات : معلومات

تلندی - فله : ترویج

سویک : سویک

آسوك : آسوك

تیله کوه : تیله کیو

دامنه کوه : داوینی کیو

کمره کوه : کمده کیو

شکاف کوه : شکاف کیو

سر از بر : هور از و لی

زینوی کوه : گردنه کوه

اشکوت : غار

تنگه : تنگه

نوى کان : نوى کان

تل : تپولکه

دره : شیو

خطافه اعر : جسوم

سلاو گر : سلاو گر

گودل : مسیل

کندار : میشار

اراضی : اراضی

جنگل : مشجر

لیره وار : لیره وار

بیشه : بیشه

فلمزار : فلمزان

نی زار : قامیشہ لان

دور واوی : دوره زار

کنار لیره وار : حاشیه جنگل

آوان : میاه

دریاچه : گول

مرداب : مرداب

بنلاق : زمل

رود : جوم

شط : زی

جو که : جو گله

مه ماندی : هیز مرگه زی

کوردستان - نانوازده .

ماوه له زماره ۱۸

تاریکی له زینی خومالدا نهینین

آغای رحمن مدرسی شه رحیکی له زیر

عنوانی (مژدهت لی بی کهاصحت بپیدا بو)

نویسه و دهی و ملکه بری بیدانان تمواوی مخلوق

به رله انسان و حیوان و دارو گول چاوه نوری

در کهونه روزن : ایمهش هر واهجاوه نوری

ندوروزه بوبن ، نهوا روزی ایمه ش (جنابی)

قاضی محمد پیشوای بزری کوردستانی (ده)

کوت و هدره و شین هات هیوا وایه که جی دیکه

تاریکی له زینی خومان دا نهینین .

